

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/74/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815210721
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7815210721.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa U. T., nar. XX.X.XXXX, Č. XXXX/XX, H.Y., proti odporcom 1/ Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: XX XXX XXX, 2/ Dražby a aukcie, s.r.o., Flámska 1, Martin, IČO: XX XXX XXX, o nariadenie predbežného opatrenia (ďalej len PO), o odvolaní odporcu 2.rade proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava č.k. 4C/362/2015-38 z 18.11.2015

rozhodol:

M e n í uznesenie a návrh na predbežné opatrenie z a m i e t a.
Navrhovateľ nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa (ďalej len súd) uložil odporcovi v 1.rade povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na zabezpečenie Zmluvy o poskytnutí úveru „Hypopôžička č. U08852-06 zo dňa 19.10.2006 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX k.ú. H. ako byt č. XX, vchod XX, nachádzajúci sa na prízemí bytového domu so s.č. 1686 na parc. reg. „C“ č. 875/286 o výmere 502 m², zastavané plochy a nádvoria, spoluvlastnícky podiel o veľkosti 243/10000 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a spoluvlastnícky podiel o veľkosti 243/10000 k pozemku parc. reg. „C“ č. 875/286 o výmere 502 m², zastavané plochy a nádvoria vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa a uložil odporcovi v 2.rade zdržať sa vykonania dražby k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX k. ú. H. ako byt č. XX, vchod XX, nachádzajúci sa na prízemí bytového domu so s.č. 1686 na parc. reg. „C“ č. 875/286 o výmere 502 m², zastavané plochy a nádvoria, spoluvlastnícky podiel o veľkosti 243/10000 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a spoluvlastnícky podiel o veľkosti 243/10000 k pozemku parc. reg. „C“ č. 875/286 o výmere 502 m², zastavané plochy a nádvoria vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa. Posledným výrokom rozhodol tak, že uložil navrhovateľovi, aby podal návrh na začatie konania o určenie zákazu výkonu záložného práva, resp. neplatnosti záložnej zmluvy, príp. iných nárokov vyplývajúcich z § 3 ods. 5, zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom v 1.rade dve zmluvy a to Zmluvu o poskytnutí úveru „Hypopôžička č. U08852-06 zo dňa 19. 10. 2006 a Zmluvu o poskytnutí úveru „Hypopôžička č. U09780-07 zo dňa 18. 01. 2007. Za účelom zabezpečenia Zmluvy o poskytnutí úveru „Hypopôžička č. U08852-06 zo dňa 19. 10. 2006 bola s odporcom v 1.rade uzatvorená Zmluva o zriadení záložného práva k nasledovným nehnuteľnostiam - byt č. 18, vchod 21 nachádzajúci sa na prízemí bytového domu so s.č. 1686 na parc. reg. „C“ č. 875/286 o výmere 502 m², zastavané plochy a nádvoria, spoluvlastnícky podiel o veľkosti 243/10000 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu, spoluvlastnícky podiel o veľkosti 243/10000 k pozemku parc. reg. C“ č. 875/286 o výmere 502 m², zastavané plochy a nádvoria, zapísaným na LV č. XXXX, k. ú. H., obec H., okres Rožňava (ďalej spolu aj ako „nehuteľnosti“ alebo „byt“), ktoré sú vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa. Z aktuálneho výpisu z LV vyplýva, že odporca v 1.rade začal s výkonom záložného práva, keď v časti B poznámky je uvedené „Poznamenáva sa: oznámenie o začatí realizácie záložného práva č. P 30/2011 na byt č. 18/P zo dňa 27.1.2011 - všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava - 227/11“. Na základe uvedeného navrhovateľ kontaktoval sprostredkovateľa Hypopôžičky, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. za účelom oznámenia splatnosti predmetného dlhu, z ktorej odpovede vyplýva, že splatnosť úveru U 8852

bola vyhlásená 11.5.2010 a splatnosť úveru U 9780 bola vyhlásená dňa 4.11.2010 a tieto pohľadávky boli postúpené na riešenie dražobnej spoločnosti, odporcovi v 2.rade. Odporca v 2.rade na základe žiadosti vyčíslil doposiaľ uhradené sumy tak, ako ich od roku 2011 eviduje. Navrhovateľ do dnešného dňa nemá vedomosť o tom, že by došlo k postúpeniu pohľadávky z odporcu v 1.rade, hoci sa táto skutočnosť objavuje v odôvodnení rozhodnutia CPP, preto z opatrnosti ako odporcu v 1.rade označuje VÚB a.s. Pokiaľ by však v konaní vyšlo najavo postúpenie tejto pohľadávky, bude na to navrhovateľ procesne reagovať.

Odporca v 2.rade vo svojom vyjadrení doručenom súdu 13. 11. 2015 okrem iného uviedol, že dôvodmi, ktoré navrhovateľ uvádza ako odôvodnenie dôvodnosti predbežného opatrenia má byť údajné premlčanie pohľadávky (z obligačného vzťahu medzi ním a odporcom v 1.rade), výkon záložného práva v rozpore s dobrými mravmi (t.j. opäť skutočnosť, ktorá sa pojmovovo môže týkať iba záložného veriteľa, čo odporca v 2.rade nie je). Navrhovateľ tak neosvedčuje základný predpoklad nariadenia predbežného opatrenia - existenciu priameho právneho vzťahu (medzi ním a odporcom v 2.rade) a logicky tak i potrebu úpravy tohto vzťahu. Navrhovateľom navrhovaný petit je tak (vo vzťahu k odporcovi v 2.rade) i materiálne nevykonateľný, navrhovateľ navrhuje, aby bola odporcovi 2.rade uložená povinnosť zdržať sa „vykonania dražby“, pričom vykonanie dražby je len jednou z foriem výkonu záložného práva.

Súd citoval § 75 ods.1, 2, 3, 5, 6, 7 O.s.p. a dôvodil, že návrh na nariadenie PO doručí súd ostatným účastníkom až spolu s uznesením, ktorým bolo PO nariadené. Ak bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia odmietnutý alebo zamietnutý, nedoručuje súd ostatným účastníkom uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo nariadené predbežné opatrenie.

Ďalej citujúc § 76 ods.1, 3, 4, 5 O.s.p. konštatoval, že PO predstavuje procesný zabezpečovací prostriedok dočasného a provizórneho charakteru, ktorého účelom je zaistiť podmienky na poskytnutie reálnej, účinnej a efektívnej súdnej ochrany účastníkov konania, najmä z hľadiska zaručenia nerušeného rozhodovania vo veci samej a PO môže súd dočasne upraviť pomery účastníkov konania aj pre dobu od podania návrhu vo veci do jej právoplatného skončenia (§ 102 O.s.p.), pritom materiálnymi predpokladmi pre nariadenie PO je osvedčenie ohrozeného nároku, odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy a preukázanie potreby nariadenia predbežného opatrenia.

Pred nariadením PO nemusí byť nárok dokázaný, musí však byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti) pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť, sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení PO teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutkový stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné.

Súd zásadne pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie PO vychádza iba z predložených dôkazov a ďalšie dokazovanie nevykonáva, súvisí to aj s povinnosťou súdu v takomto prípade rozhodnúť najneskôr do 30 dní od podania návrhu (§ 75 ods. 2 O.s.p.).

Súd rozhodol o návrhu na nariadenie PO podľa § 76 ods. 1 písm. f, O.s.p. tak, že mu vyhovel, majúci zato, že sú splnené podmienky na nariadenie PO. Súd v konaní o veci samej verifikuje tvrdené skutkové okolnosti a právne ich kvalifikuje. Dočasnou úpravou urobenou vo forme PO sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak (uznesenie NS SR z 22. 09. 2010, sp. zn. 6Cob/171/2010).

V podanom odvolaní odporca v 2.rade Dražby a aukcie, s.r.o. v Martine žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu na opätovné konanie a rozhodnutie a priznať náhradu trov konania.

V konaní namietal, čo má obsahovať odvolanie, čo možno namietat' podľa § 202, § 205 O.s.p. a kedy môže zrušiť napadnuté rozhodnutie odvolací súd podľa § 221 O.s.p.

Uvedené rozhodnutie a to predovšetkým v časti rozhodujúcej, t.j. v časti výrokovej a v časti dotýkajúcej sa odôvodnenia, resp. relevantných myšlienkových úvah súdu, ktoré mali byť podkladom pre rozhodnutie vo veci, považuje odvolateľ za rozhodnutie vecne nesprávne, ktoré neprimeraným spôsobom zasiahlo a zasahuje do zákonom a Ústavou chránených základných práv účastníkov, v rozhodnutí absentuje relevantné odôvodnenie a uvedené rozhodnutie je tak rozhodnutím arbitrárnym.

Princíp rovnosti zbraní je implicitnou súčasťou práva na spravodlivý proces, judikatúra ESLP ho okrem iného definuje ako dostatočnú možnosť, ktorú musí každá strana sporu mať na to, aby mala dostatočnú

možnosť predstaviť svoj prípad za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatnej nevýhody voči jej protistrane (napr. rozsudok veľkého senátu ESLP, Kress proti Francúzsku).

Medzi stranami teda musí byť zachovaná férová rovnosť, a to vzťahu k všetkým aspektom občianskoprávneho konania.

Uvedená zásada je premietnutá do viacerých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcich predovšetkým podmienky konania, resp. postavenie účastníkov v rámci konania, kľúčovou interpretačnou normou je i v týchto právnych vzťahoch ustanovenie § 18 ods.1 veta prvá OSP, podľa ktorého účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie.

Princíp riadne vykonaného dokazovania (vo vzťahu k predbežnému opatreniu riadne vykonaného osvedčenia) je vo vzťahu k meritórnemu rozhodnutiu najdôležitejšou časťou konania, v ktorej musí byť kladený hlavný dôraz nielen na legalitu, ale aj na zachovanie princípu rovnosti strán - účastníkov konania a to vo všetkých aspektoch procesu, ktorého predmetom je dokazovanie, resp. osvedčovanie relevantných skutočností.

Už samotný nedostatok odôvodnenia predstavuje takú vadu rozhodnutia, ktorá je sama osebe dostatočná na to, aby odvolací súd rozhodnutie pre nezákonnosť zrušil, takéto rozhodnutie predstavuje zásah do práva chráneného čl. 46 Ústavy, resp. čl. 6 Dohovoru, resp. čl. 36 Listiny.

Uvedené je zvýraznené o to viac, že súd požiadal odporcu, aby sa v lehote 10 dní vyjadril k návrhu, čo odporca v 2.rade i vykonal, k návrhu sa rozsiahlo vyjadril a vo vzťahu k návrhu a jeho (ne)dôvodnosti vzniesol značné množstvo meritórnych námietok, ktoré podľa jeho názoru vylučujú možnosť preukázať splnenie podmienok i v rámci konania o nariadenie predbežného opatrenia, pričom súd sa uvedenými námietkami vôbec nezaoberal.

O.i. namietal aj to, že sudca vôbec nevysporiadal s námietkami nedostatočného odôvodnenia návrhu a tak nesplnenia a nepreukázania podmienok pre nariadenie PO (bod 9. a nasl. vyjadrenia), neosvedčenie potreby vydania PO pre zjavnú nedôvodnosť.

Odvolací súd postupom podľa § 214 ods.2 O.s.p. (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) preskúmal napadnuté uznesenie a zistil, že uznesenie nie je vecne správne a treba napadnuté uznesenie zmeniť a návrh na nariadenie PO zamietnuť, lebo odvolanie je opodstatnené.

PO možno vydať pred začatím konania (§ 74 O.s.p.) alebo po začatí konania (§ 102 O.s.p.). V oboch prípadoch ho možno nariadiť z dvoch dôvodov. Jedným je dočasná úprava právnych pomerov účastníkov, druhým potreba zabezpečiť výkon súdneho rozhodnutia, ak by mal byť ohrozený.

Spoločným znakom oboch typov predbežných opatrení je ich predbežný - dočasný charakter. Znamená to, že sa nimi upravujú pomery alebo zabezpečuje výkon rozhodnutia do doby, než súd vydá vo veci samej rozhodnutie, eventuálne do doby určeného času trvania PO (§ 76 ods.3, posledná veta O.s.p.). PO musí mať vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je alebo bude predmetom konania vo veci samej. Od predmetu tohto konania závisí nie len vecná a miestna príslušnosť súdu, ale aj spôsob, akým sa obmedzí časové trvanie PO (§ 76 ods.3, § 77 ods.1 písm. a/, b/, c/, d/ O.s.p.).

PO je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v občianskom súdnom konaní, slúžiacim na dočasné zabezpečenie ochrany porušených a ohrozených práv účastníkov konania, pričom jeho použitie je namieste, ak sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Predpoklady nariadenia PO sú jednak stanovené výslovne v platnej právnej úprave a jednak ich vyvodila zo zákonnej úpravy právna teória a súdna prax a jeho nariadenie prichádza tak do úvahy vtedy, ak je potrebné, aby, o. i. dočasne boli upravené pomery účastníkov, ak sú osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, aby bolo zrejmé, že v konaní vo veci nie je nárok očividne vylúčený a záver, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo právo účastníka ohrozené. Okrem toho musí súd uvážiť, či v dôsledku PO nevznikne neprimeraná ujma niektorému z účastníkov (ujma žalovanému nesmie byť neprimeraná výhodou, ktorú nariadením PO získa žalobca), ďalej PO nie je možné vydať tam, kde by išlo o úpravu faktických (nie právnych vzťahov) medzi účastníkmi a kde by nešlo o úpravu predbežnú, ale vo svojich dôsledkoch konečnú, resp. by sa PO vytvoril nenávratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania a napokon, že obsah PO by mal byť zásadne odlišný od obsahu rozhodnutia vo veci samej, aby sa ním neprejudikovalo konečné riešenie veci a tiež, že PO možno niekoho obmedziť vo výkone jeho práv len v nevyhnutnom rozsahu a len prechodne tak, aby nariadenie PO nevyvolalo, hoci len dočasne, taký stav, ktorý by vyvolával ďalšie spory medzi účastníkmi konania.

Odvolanie je opodstatnené a odvolací súd poukazuje aj na dôvody uvedené v odvolaní, ktoré sú správne a preukazujú nedostatky návrhu na PO.

Podľa § 75 ods.2 veta prvá, druhá O.s.p. návrh má okrem náležitosti návrhu podľa § 79 ods.1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie PO, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy alebo potreby dočasnej úpravy pomerov v záujme maloletého dieťaťa;

Z ust. § 77 ods.3 O.s.p. nesporne vyplýva, že ak PO zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu, než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradiť ujmu tomu, komu predbežným opatrením vznikli, rozhodne o tom na návrh súd, ktorý nariadil PO, potom treba zvýrazniť povinnosť v návrhu osvedčiť nárok na nariadenie PO, t.j. potrebu dočasnej úpravy právnych pomerov. Ak chýba dlžná suma v návrhu a napokon táto dlžná suma navrhovateľa, ktorú má vrátiť na základe zmlúv Všeobecnou úverovou bankou, chýba aj vo vyjadrení zástupcu odporcu v 2.rade, ide o výrazný nedostatok návrhu na nariadenie PO, preto nemohli byť ani osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

Z citovaného zákonného opatrenia vyplýva, že ide o poistku, ak by bol podaný neodôvodnený návrh zo strany účastníka konania na nariadenie PO, lebo nemožno vylúčiť, že by vznikli aj ujmy tomu, proti komu bolo PO nariadené, za to zodpovedá navrhovateľ PO.

V riešenej veci odvolací súd pripomína, že ani z návrhu (žaloby č.l. 1-2) vo veci samej, ani z návrhu na nariadenie PO (č.l. 1-2 spisu), sa nemožno dopátrať koľko navrhovateľ v čase nariadenia PO dlhuje, koľko dlhoval na splátkach, akú sumu v eurách vôbec uhradil, výšku nedoplatkov zistil odvolací súd len zo sumy uvedenej odporcom inou spoločnosťou „Consumer Finance Holding, a.s.“, (ktorá v liste z 1.7.2015 konštatuje splatnosť prvého úveru č. U08852-06 a druhého úveru č. U9780).

V návrhu sa len stále opakujú všeobecné a vágne tvrdenia navrhovateľa o premlčaní splátok a premlčaní pohľadávky a že došlo k vyhláseniu splatnosti úveru zabezpečeného záložným právom v roku 2010.

Ani v odvolaní sa tieto okolnosti nekonštatujú, avšak je treba zvýrazniť, že súd prvého stupňa na str. 2 posledný odsek aspoň spomína sprostredkovateľa Hypopôžičky, spol. Consumer Finance Holdin, a.s., lebo táto oznámila splatnosť predmetného dlhu, 11.5.2010 išlo o splatnosť prvého úveru a splatnosť úveru U9780 bola dňa 4.11.2010.

Za takéhoto stavu vzhľadom na uplynutie takmer 5 rokov od splatnosti úverov, prvý 11.5.2010 splatný, kedy doteraz uhradené finančné prostriedky mali byť vo výške 1 950,27 € a pri druhom úvere splatnosť vyhlásená 4.11.2010, doteraz finančné prostriedky uhradil navrhovateľ vo výške 1 852,94 €, nie je možné poskytnúť dočasnú ochranu navrhovateľovi nariadením PO, pretože vôbec neboli osvedčené aspoň základné skutočnosti o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. O.i. odvolací súd dodáva, že samozrejme súd prvého stupňa vôbec neodôvodnil neprimeranú ujmu navrhovateľa, ktorá by sa mala pri ohrození jeho práva minimálne nerovnať výhode, ktorú nariadením PO získa navrhovateľ. Odvolací súd nemohol vôbec posúdiť ani nenávratnosť stavu v právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania, lebo z hľadiska obsahu návrhu na PO, tento návrh neobsahuje základné skutočnosti, preto nebolo možné inak rozhodnúť len pre nesplnenie základných podmienok zmeniť uznesenie podľa § 220 O.s.p. a návrh na nariadenie PO zamietnuť. Jednoducho bez zákonných dôvodov nemožno zakázať dražobnej spoločnosti plniť si zákonné oprávnenia.

Odvolací súd preskúmaval napadnuté uznesenie podľa § 212 ods.1, 2 písm.b/, c/, ods.3 O.s.p.

Z dôvodu zmeny napadnutého uznesenia odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že navrhovateľ nemá právo na ich náhradu, keďže žiadne trovy mu nevznikli v odvolacom konaní a úspešný odporca v 2.rade nevyšiel tieto trovy a podľa § 224 ods.1 s použitím § 142 ods.1 a § 151 ods.1, 2 O.s.p. mu nebolo možné trovy priznať.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.